

ката лопатка. Той е готовъ да се пързая нѣкъждѣ и не се бои отъ студа, защото е добръ облѣченъ и увитъ. Съ лопатката ще натрупа снѣгъ на камара и послѣ отъ върха на камарата ще пуска своята шейна. Така си мислѣше той, когато бѣ вече на двора. Да си избере подобро мѣсто за пързалката, той седна на шейната да погледа наоколо. Всичко бѣ се промѣнило. Бѣла покривка на всѣкъждѣ; тишина: всички се прибрали въ къщи, и други дѣца не дохождатъ. Иванчо става да намѣри другарчета въ играта, но усѣща, че краката и ржцѣтъ му сж измръзнали много. „Чудна работа! казва си малкиятъ играчъ и потегля шейната къмъ дома си. Азъ не мислѣхъ, че било толкова студено. На краката ми чорапитѣ сж дебели, а ржкавицитѣ — още по дебели и пакъ студено. Боже, какъ ли прѣкарватъ ония дѣца, които нѣматъ нито чорапи, нито ржкавици! Ахъ, много ми сж мили тѣзи дѣчица . . . “

Селянинъ и работникъ.

(басня).

Единъ селянинъ се завръщалъ отъ работа съ своя работникъ. На мръкване тѣ минали прѣзъ гората, дѣто имъ билъ пжтя. Срѣцнала ги една мечка, която се спуснала срѣщу тѣхъ и не имъ дала да избѣгатъ.

Тя повалила селянина на земята, почнала да го мачка и търсила мѣсто, отъ дѣто да почне да